

5. Veľkonočná nedeľa

**Hľa, stánok Boží je medzi ľuďmi!
Boh bude s nimi prebývať;
oni budú jeho ľuďom
a sám Boh – ich Boh – bude s nimi. (Zjv 21,3)**

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 14,21b-27

Pavol a Barnabáš sa vrátili do Lystry, Ikónia a Antiochie. Utvrďovali srdcia učeníkov a povzbudzovali ich, aby vytrvali vo viere, pretože – hovorili – do Božieho kráľovstva môžeme vojsť len cez mnohé súženia. A keď v jednotlivých cirkevných spoločenstvách vkladáním rúk ustanovili starších, po modlitbách a pôstoch ich odporúčali Pánovi, v ktorého uverili.

Potom prešli Pizídiou, prišli do Pamfílie a hlásali slovo v Perge. Zostúpili do Atálie a odtiaľ sa odplavili do Antiochie, kde ich predtým odporúčali Božej milosti na dielo, ktoré teraz ukončili. Keď ta došli, zvolali cirkevné spoločenstvo a rozpovedali, aké veľké veci prostredníctvom nich urobil Boh a že pohanom otvoril bránu k viere.

Druhé čítanie

Kniha zjavenia 21,1-5a

Ja, Ján, uzrel som nové Nebesia a novú Zem – prvé nebesia a prvá zem sa pominuli a ani mora už niet. A videl som zostupovať z nebies od Boha sväté Mesto, nový Jeruzalem, vystrojené ako nevestu, ktorá sa vyzdobila pre svojho ženícha. A počul som mohutný hlas od trónu:

"Hľa, stánok Boží je medzi ľuďmi! Boh bude s nimi prebývať; oni budú jeho ľuďom a sám Boh – ich Boh – bude s nimi. Zotrie im z očí každú slzu a už nebude smrti ani zármutku, ani náreku ani bolesti viac nebude, lebo starý svet pominul."

A ten, čo sedel na tróne, povedal: "Hľa, obnovujem všetko."

Keď Judáš odišiel z večeradla, Ježiš povedal: "Teraz je oslávený Syn človeka a v ňom je oslávený Boh. A ak je Boh oslávený v ňom, aj Boh ho v sebe oslávi a už čoskoro ho oslávi.

Deti, ešte krátky čas som s vami. Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa navzájom milovali; aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás. Podľa toho poznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať."

Na zamyslenie

"Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás" (Jn 13,34). Láska je pradávna potreba človeka. Ľudia sú smädní po láske: pozerajú nespočetné množstvo filmov, ktoré rozprávajú šťastné alebo nešťastné osudy lásky. Čítajú ľúbostné príbehy, počúvajú piesne o láske – cítia však často pri tom vo svojej hĺbke, že to nie je tá láska, ktorá by mohla utíšiť tie najhlbšie túžby. Skutočná, pravá láska má svoj pôvod vždy v Bohu – jedno, či si toho človek je alebo nie je vedomý. Prvotný obraz a vzor pre takúto lásku, o ktorej rozpráva Ježiš, je vždy láskou "Otca" k "Synovi".

Čo je to za lásku, ktorá sa tak odlišuje od našich bežných predstáv o nej? Jej hlavnými črtami sú neviazanosť a bezhraničnosť (neobmedzenosť). V nej a vďaka nej môžeme prežiť to, že sme prapôvodne dobrí, a že Boh je stále s nami. Kto prežije toto svoje bezvýhradné prijatie Bohom, komu slabosti a chyby nie sú započítané, kto celým človekom okúsi milosť a odpustenie, toho to núti zdieľať tento Boží dar s druhými. Takto sa Boží "dar" stane "úlohou" pre človeka. Tento druh lásky, napriek celej etike a humanizmu, sa stane poznávacím znamením Ježišových učeníkov a učeníčok.

Hovorí sa, že láska má dve ruky – jedna objíma Boha, druhá blízkych. To je tiež spôsob, ktorým sa láska stáva konkrétnou, bez rozumových špekulácií (mudrovania), bez vzdelaných slov a komplikovaných teórií. Stáva sa konkrétnou pomocou ľudskej lásky vyjadrenej citom a rozumom, vďaka ktorej hľadajúci človek zakúsi dobro, slobodu, šťastie, ľudskosť ... a jeho pohľad zostáva pritom upriamený na nebo. Je to tam, kde človek okúsi malý kúsok "neba na zemi".

Často však prežívame, že život, aj keď pramení z tejto Božej lásky, nie je jednoduchý. V čítaniach sa hovorí o utrpení, zúfalstve, smútku, námahe a strachu, ktoré sprevádzajú často náš každodenný život. Keďže bezhraničná Božia láska je nosnou silou bytia, potom negatívne skúsenosti nášho života môžu dostať úplne iný rozmer. A to práve vďaka tomu, že smieme všetko, skutočne všetko, čo sa nám v živote nevydarilo, odovzdať, zveriť Božiemu milosrdenstvu. Nič totiž, čo je zahrnuté do jeho nekonečnej lásky, nemôže úplne stroskotať! Tam, kde milujeme, sme nesmrteľní. Nie je práve toto hlavný aspekt vzkriesenia, ktoré prináša skutočnú spásu a slobodu?